

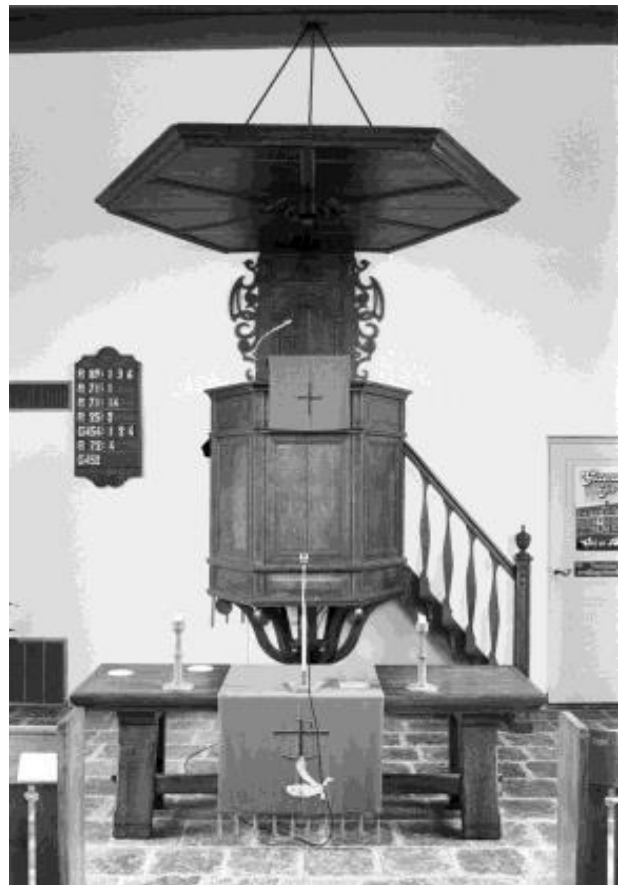
HET INTERIEUR VAN DE KERK

Na de restauratie van 1969 werd het eenvoudige interieur zoveel mogelijk teruggeplaatst.

Zo ook de indrukwekkende antieke eikenhouten kansel die afkomstig was uit de Hervormde Petruskerk te Woerden. Daar was hij overbodig geworden omdat er een nieuwe geplaatst was.

In 1653 gaf de vroedschap toestemming om deze af te staan aan de kerk van Nieuw-Vossemeer. Bij die gelegenheid werd het nodige aan de kansel gerepareerd. Het toogpaneel met de kartelrand op het ruststuk past in het midden van de 17e eeuw. Later renoveerde men de kansel, de trap met de dunne spijltjes stamt duidelijk uit de vroege 19e eeuw, mogelijk uit 1818, gelijk met één van de vele reparaties aan de kerk. De steunvoluten onder de kuip en de vergelijkbare krullen op de vleugelstukken van het rugstuk komen wellicht uit dezelfde tijd vervaardigd naar vroeg 17e -eeuws voorbeeld, evenals de koperen lessenaar.

De oorspronkelijke houder van de lessenaar ontbreekt, slechts twee gaatjes er van zijn nog zichtbaar in de kansel.

De geelkoperen lessenaar van nu stamt uit ca. 1820, en wordt door inventarisator T. Graas als volgt omschreven: "Binnen een rechthoekige lijst het opengewerkte leesblad, bestaand uit een grote cirkel met achtpuntige ster, daarboven een kleinere cirkel met zes puntige ster. Vanonder de

grote cirkel uit, langs de zijden omhooglopend, enig voluutwerk. Hierop is een dicht houten leesblad bevestigd, rustend op twee koperen steunen". Op de voorzijde van de kansel bevinden zich nog sporen van (19 -eeuwse) geschilderde tekst: "PSALM VERS GEZANG". Dat werd er in Nieuw-Vossemeer opgeschilderd.

De tinnen doopvont, is bevestigd aan de kanseltrap.

Op de lessenaar van de kansel bevindt zich een Statenbijbel, uitgegeven en gedrukt bij Jacob en Hendrik Keur te Dordrecht 1756.

Op enkele bladzijden voorin deze bijbel schreef men een "Naamlijst der H.H. Predikanten bij de Hervormde Gemeente van Nieuw Vossemeer sedert hare stichting in 1649".

Op de Avondmaalstafel ligt eveneens een Statenbijbel, uitgegeven door

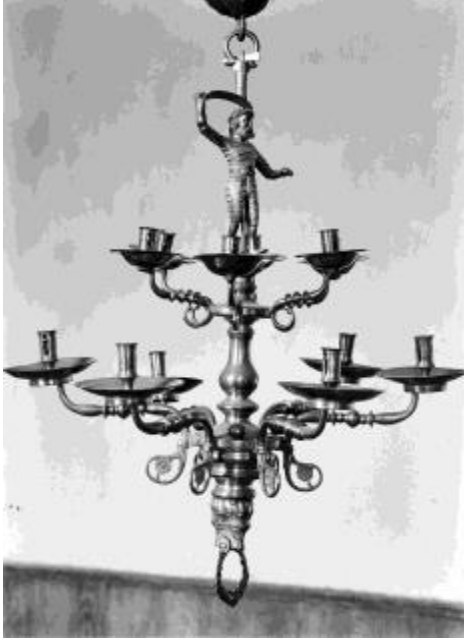
Jacob en Hendrik Keur Dordrecht 1738. Voorin staat een "Naamlijst voorzangers bij de Hervormde Gemeente van Nieuw-Vossemeer sedert hare stichting in 1649", aangevuld met een lijst van organisten van 1893 t/m 2003. De bijbel vertoont naast slijtage kenmerken ook vochtplekken (ten gevolge van de watersnoodramp in 1953?).

In de vloer van de kerk bevinden zich twee oude grafzerken die zeker het bekijken waard zijn. De zerk aan de noordoostzijde betreft de in 1775 overleden Scheepen Abraham Quist samen met zijn in 1796 gestorven echtgenote Pieterella Timmers. Aan de zuidoostzijde van het koor ligt de andere zerk voor de in 1858 overleden gezusters Wilhelmina en Maria Friderichs.

Rondom de kerk ligt het kerkhof, nog steeds in gebruik.

In het torentje hangt een luidklok, in 1652 door Johannes Burgerhuys te Middelburg gegoten, met het opschrift: "Soli Deo Gloria Johannes Burgerhuys 1652". Later is er in deze klok gegraveerd (vertaald): "Mr. Levinus Becus, eerste predikant (primus pastor) . . . heeft mij gekocht in 1654".

Na de restauratie van het kerkgebouw in 1969 wilde het kerkbestuur graag de antieke kroonluchter weer terug, die rond 1900 werd verkocht voor f 1000, =. Men had toen namelijk geld nodig om de kerk te kunnen herstellen. Deze fraaie bronzen, sierlijk gekrulde kroonluchter hing met een koperen ketting door een gat in het plafond aan een katrol aan de nokbalk. Met behulp van die katrol kon men de lamp naar beneden halen om die te vullen. Niemand weet echter meer waar dit kunstvoorwerp is gebleven. Deze antieke kroonluchter zou na de restauratie heel goed uitkomen in het kerkje. Tot op heden is de kroonluchter helaas nog steeds spoorloos.

Op de inventarislijst van 13 november 1982 staat o.a. vermeld: Een aquarel van C.W. Bakker uit 1871, voorstellende de kerk van na 1849 en voor 1969. (

Bakker's voorouders kwamen uit Nieuw-Vossemeer.)

In het kerkje staat een Mignonorgel.

Nieuw-Vossemeer, Mari de Bruin.